

ПРЕС КЛИПИНГ

4. фебруар 2013.

НАСЛОВИ

- Нису му исплатили 49 зарада, а и даље долази на посао;(стр.2)
- Васин позива Кнежевића да изложи план о ПИК-у Бечеј;(стр.3)
- Динкић се састао са представницима синдиката Тигра;(стр.4)
- Дугови премашили вредност предузећа;(стр.4)
- За чиновнике се у свим регионима нашло посла;(стр.6)
- Јавни дуг појео 1,7 милион нових радних места;(стр.7)
- У „Новитету” и даље штрајк;(стр.8)
- Трудноћа у србији може донети отказ;(стр.9)

<http://www.blic.rs/Vesti/Drustvo/365848/Nisu-mu-isplatili-49-zarada-a-i-dalje-dolazi-na-posao>

Нису му исплатили 49 зарада, а и даље долази на посао

Б. Јаначковић, С. Сурла, Н. Божовић, М. Кркић

Сваки дан идем на посао, а од фирме нисам примио ни динар последњих 11 месеци. Укупно ми дугују 49 плата, а кад саберем колико је то пара од 2008. године, није ми исплаћено скоро милион динара - каже за "Блиц" Златко Видановић, који је у "Грађевинару" из Ниша 37 година радио као возач, а сада је прешао у службу одржавања.

Није примио ни динар пуних 11 месеци - Златко Видановић

Видановић, нажалост, у свом проблему није усамљен. Око 50.000 радника у Србији има посао, али не прима плату, процењује Асоцијација слободних и независних синдиката. Два пута више људи, око 100.000, примају плату са закашњењем од пола године.

У "Грађевинару", које је сада у реструктурирању, без плате раде укупно 82 радника. Сналази се како ко уме. Видановић, како каже, преживљава од супругине пензије од 20.000 динара, а и она од бивше фирме потражује 45 неисплаћених плата.

- Моја жена је радила у „Јастрепцу“ па и њој дугују 45 плата, али је бар остварила право на пензију па имамо неки приход. Платимо рачуне и имамо за најосновније. Ипак, месо на трпези се мери грамима када га уопште има, у госте не идемо, нико нам не долази. Кад идемо у посету код унучића, натежемо се да им купимо по чоколаду - очајан је Видановић.

Ништа боље није прошла ни Зрењанинка Драгана Екреш, некадашња радница "Југоремедије" која је завршила у стечају а радници на улици. Од октобра 2011. није примила ни динар.

- Живим са 12-годишњим сином Иваном и оцем Белом, који је тешко оболео, није способан за рад, а не дају му инвалидску пензију. Живимо од алиментације од 6.000 и дечјег додатка од 2.800 динара - прича она за "Блиц".

Добро је, како каже, да јој алиментацију и дечји додаток на време исплаћују, а чим добије новац, прво оде да уплати струју.

- Од алиментације платим струју, то морам да имам, а дечји додаток је довољан само за пар дана хране. Телефон су нам одавно исекли, а остали смо и без броја. У домаћинству се и не

грејемо, осим у Ивановој соби где се повремено пали плинска пећ - прича Драгана и додаје да одавно ради привремене и повремене послове да би у кућу унела још који динар.

Криза није заобишла ни Краљево. Тако је затварање Војнограђевинске установе Краљево (ВГУ) довело Наду Ристић до просјачког штапа. Фирма јој дугује око пола милиона динара, а она је принуђена да се, с малолетним сином Николом, сналази како зна и уме.

- У просеку ми дугују око 500.000 динара. Одавно сам престала да се надам да бих могла да добијем тај новац. Нисам успела да се снађем јер сам живела као подстанар сама са малолетним сином. Веома ми је тешко - прича Нада.

Зашто ликвидација пре стечаја

Сличну судбину дели још око 270 радника из ВГУ Краљево, који су постали технолошки вишак када је Министарство одбране пре шест година ликвидирало ову фирму. Уз то, радници су кивни јер, "ако је већ морало", министарство је требало да прогласи стечај, а не ликвидацију. Да је стечај, кажу неки од њих, имали би бар законске услове да добију новац из социјалног програма и остваре право на принадлежности Фонда за запошљавање. Овако, немају ништа.

Danas.rs

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/vasin_poziva_knezevica_da_izlozi_plan_o_piku_becej.4.html?news_id=25529

4

Васин позива Кнежевића да изложи план о ПИК-у Бечеј

АУТОР: БЕТА

Нови Сад - Војвођански секретар за привреду Мирослав Васин позвао је јуче министра пољопривреде Горана Кнежевића да упозна јавност са својим планом за решење питања Пољопривредно-индустријског комбината Бечеј.

„Изјава министра да ће држава решити питање ПИК-а Бечеј охрабрује, с обзиром на несхватљиво игнорантски однос бившег министра пољопривреде и досадашње пасивно

понашање актуелног министра у вези са судбином овог пољопривредног гиганта“, навео је Васин у саопштењу за јавност. Он је подсетио да је Влада Војводине пре две године иницирала покретање наменског стечаја у овом колективу и додао да је на тај начин стабилизовала производњу, очувала радна места и сачинила план реорганизације који је гарантовао опстанак ПИК-а Бечеј.

„Позивам министра Кнежевића да упозна јавност са својим планом, како бисмо се уверили да и он гарантује остварење циљева које је гарантовао план реорганизације који је имао подршку Владе Војводине“, навео је Васин.

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/dinkic_se_sastao_sa_predstavnicima_sindikata_tigra.4.html?news_id=255292

Динкић се састао са представницима синдиката Тигра

АУТОР: БЕТА

Пирот - Министар финансија и привреде Млађан Динкић јуче се састао са руководством и представницима синдиката пиротског Тигра, након што је самостални синдикаат тражио смену генералне директорке Јелене Петковић, исплату зарада за новембар и децембар, уплату доприноса за ова два месеца и оверу здравствених књижица.

Јучерашњем састанку није присуствовала генерална директорка. Како је објављено, на почетку састанка, Динкић је рекао да је влада упозната са тешким стањем у компанији Тигар и да ће помоћи, али да мора да се настави план и програм у којем ће се тачно знати за шта се даје новац. Последња плата у Тигру, исплаћена је за октобар.

http://www.danas.rs/dodaci/biznis/dugovi_premasili_vrednost_preduzeca.27.html?news_id=255307

Да ли је банкрот бродоградилшта Бегеј могао да буде избегнут

Дугови премашили вредност предузећа

АУТОР: МИРОСЛАВА ПУДАР

Тачно десет година после приватизације, којој је кумовала Војвођанска банка, бродоградилште Бегеј у Зрењанину банкротирало је. Овакво решење донето је у јануару, на првом поверилачком рочишту у Привредном суду у Зрењанину, на предлог највећих поверилаца - Војвођанске банке и фирме Бегеј холдинг.

Како је стечајна управница Јелица Вуколић објаснила пред Стечајним већем, бродоградилште Бегеј је од 13. децембра у стечају, а стотинак радника на евиденцији Националне службе запошљавања. У финансијском извештају констатовано је да су дуговања премашила вредност имовине бродоградилшта и да није било услова за реорганизацију.

- Обавезе Бегеја износе 1,6 милијарди динара, од чега је дуг банкама 829 милиона. Домаћим добављачима бродоградилиште дугује 304 милиона динара, са страним - 295 милиона динара. Ту је и 126,8 милиона динара дуга пореској управи и 26 милиона динара бившим радницима. С друге стране, вредност имовине бродоградилишта је 732 милиона динара. Реч је о објектима и непокретној имовини, јер залиха и опреме која је продата, нема осим једног уређаја за сушење електрода. Све, дакле, указује на то да није било услова за реорганизацију предузећа и зато је предложен банкрот - објашњава Јелица Вуколић.

У замци банака

Крајем деведесетих година прошлог века токове у зрењанинској привреди у значајној мери одређивала су потраживања банака, које у су, захваљујући томе, постале повериоци у многим предузећима. Презадуженост је тим предузећима, уз низ других невоља, донела и стечајну управу, односно преузимање руковођења од стране поверилаца. С друге стране, такав развој ситуације спасио је неке од тих фирми сигурне ликвидације. Тако је, рецимо, Војвођанска банка, конверзијом својих потраживања према предузећима са већинским друштвеним капиталом, у акције спасила десетак зрењанинских предузећа сигурне пропасти. Војвођанска банка је, заправо, дошла у посед контролног пакета акција предузећа-дужника и продајом тих хартија од вредности на тржишту, омогућила наплату својих потраживања. Дугове зрењанинског бродоградилишта је, према старом Закону о предузећима, откупио холандски произвођач бродова Дамен шипјард. То бродоградилиште је, у јулу 2002. године, приватизовано преко истог инвеститора, а комплетна процедура одвијала се преко покрајинске Агенције за приватизацију.

- Нови власник је конвертовао дуг предузећа у акцијски капитал тако да је Комар дамен бродоградња постала власник 96,41 одсто вредности зрењанинског бродоградилишта. Та трансакција уписана је, 2003. године, у Трговинском суду у Зрењанину. С обзиром да је приватизација у овом колективу започела 1991. године, вредност акцијског капитала малих акционара у 2004. години чинила је 0,09 одсто, односно 3,5 одсто друштвеног капитала. Радни стечај отворен је у фебруару 1998. године, када је констатовано да укупна потраживања износе 18 милиона евра. Али, после преговора са повериоцима и пролонгирања рокова за измиривање обавеза, стечај је, у јануара 1999. године, затворен. Војвођанска банка, као највећи поверилац, намеравала је да конвертује дугове у акцијски капитал али та солуција није била могућа због законских ограничења. Преговори између Војвођанске банке и холандске фирме Комар дамен о откупу дугова, који су трајали две године, успешно су окончани у јулу 2002. године. То значи да су сва дуговања банци, у износу од око 16 милиона евра, регулисана уз одговарајуће дисконте и рокове отплате - изјавио је својевремено за Данас Драгомир Субић, вишегодишњи директор бродоградилишта.

Остављени на цедилу

Наредних десет година бродоградилиште Бегеј послује, и опстаје, захваљујући уговореним пословима за страно тржиште а након банкрота матичне холандске фирме, чије дугове откупљује холандска фирма Меркуриус, проширује се програм производа са традиционалних баржи и челичних тупова на велике и опремљене контејнерске теретњаке. Током 2009. године, Роберт Јан Цимерман, директор компаније Меркуриус груп, изјавио је приликом посете зрењанинском бродоградилишту да је „направљен заокрет у производњи“ применом високе технологије за захтевно западно тржиште. „За то је било потребно да тим наших стручњака ради на реорганизацији Бегеја у модерну компанију, преносом знања и искуства из Холандије у Србију“, рекао је том приликом Цимерман. Како се у оскудним подацима о овој фирми могло сазнати, реч је о компанији која је закупљивали бродоградилишта и уговарали производњу

бродова, па се, некако и могло очекивати да ће са првом већом кризом на тржишту бродоградње наступити проблеми и за зрењанинско бродоградилиште.

Банкроту Бегеја успротивили су се радници, који су уложили проговор на то решење и предложили план реорганизације. Узалуд!

- Тражимо од надлежних да преиспитају приватизацију бродоградилишта, коју је 2002. године спровела Војвођанска банка, продајом својих потраживања једној фирми из Холандије. Када је та фирма банкротирала, њене дугове откупила је холандска Меркуријус група, која је почела да производи бродове закупујући заправо пословни простор. Ми смо им дошли као привремено решење а кад је криза узела маха они су се повукли а наш менаџмент нас оставља у дуговима, заправо преузима фирму. Зато смо поднели кривичне пријаве против бившег менаџмента - објашњава радник Срђан Јовановић.

Бродоградилиште Бегеј, које је основано 1944. године, купила је, 2002. године, холандска компанија Комар дамен. И мада је та компанија укњижена као власник 96 одсто капитала, у тренутку стечаја стопостотни власник било је привредно друштво Бегеј холдинг, чија се улога у целој овој причи са суморним исходом, доводи у питање.

Револт радника

- Седамдесетак радника бродоградилишта Бегеј поднели су кривичне пријаве против менаџмента тог предузећа, али тужилаштво не реагује иако је од тада прошло шест месеци. Са друге стране, стечај и банкрот иду по бржој процедури - коментарише Јовица Остојин, правни заступник 70 радника. И Милан Вишњић, један од бивших директора бродоградилишта, огорчен је због таквог епилога. Он сматра да је прво требало испитати шта се стварно догодило са имовином Бегеја и каква је улога у тој причи Бегеј холдинга (основан у јануару 2011) који је тражио банкрот бродоградилишта. Било како било, већина бивших радника сада је без посла. У овом тренутку, као обезбеђење, ангажовано је по уговору о делу, само седморо људи.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/za-cinovnike-se-u-svim-regionima-naslo-posla>

За чиновнике се у свим регионима нашло посла

У 2012. години, не рачунајући запослене у Војсци и полицији, просечан број запослених у Србији износио је 1.727.138 и смањен је за 19.090 у односу на 2011, објавио је аналитички интернет-сајт „макроекономија.орг„.

Број запослених у правним лицима смањен је за 1.778, а у предузетничком сектору за 17.312. Како се наводи, готово целокупан пад броја запослених може објаснити пад броја предузетника у Београду, који је смањен за 17.601 радника.

Број запослених мушкараца смањен је за 15.394 (с 945.449 на 930.055 лица), а жена за 3.696 (с 800.689 на 796.993). При томе је број мушкараца смањен и у правним лицима и у предузетничком сектору, док је број жена у правним лицима повећан, а у предузетничком је смањен.

При укупном смањењу броја запослених за 19.090, у Војводини је смањење износило 12.625 (са 460.588 на 447.963), у Београду 10.098 (с 576.905 на 566.807), док је број запослених у Шумадији и западној Србији повећан за 1.997 лица (са 403.104 на 405.101) и у јужној и источној Србији – за 1.635 (с 305.543 на 307.178).

У правним лицима Београд је имао раст броја запослених за 7.503, док је он смањен у јужној и источној Србији за 5.231, у Војводини за 3.345 и у Шумадији и западној Србији за 704. У предузетничком сектору смањење је износило 17.312 запослених, у чему у Београду 17.601, у Војводини 9.280, а повећан је број у јужној и источној Србији – за 6.866 и у Шумадији и западној Србији – за 2.701, наводи се на сајту.

Заједничко свим регионима представља повећање броја запослених у државној управи и смањење у пољопривреди. У осталим делатностима су кретања различита: док неки региони имају раст, други имају пад броја запослених.

У државној управи број запослених је повећан за 2.183 радника, са 70.000 на 72.000. У Београдском региону број новозапослених чиновника био је 920, у Војводини 317, у региону Шумадије и западне Србије 639, а у јужној и источној Србији 306.

Посматрано по делатностима, у 2012. години повећан је број запослених у 11 делатности а смањен у осам. Највеће смањење броја запослених имала је прерађивачка индустрија (6.077 лица) и пољопривреда (1.813), а највеће повећање броја запослених имали су, осим државне управе, информисање и комуникације (за 2.198) и стручне, научне, иновационе и техничке делатности (1.968 радника).

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/javni-dug-pojeo-17-milion-novih-radnih-mesta>

Јавни дуг појео 1,7 милион нових радних места

За 110 милиона евра, колико је дуг повећан у децембру, могло се изградити 55 километара аутопутева, просечне цене од два милиона по километру, или субвенционисати отварање 10.960 радних места

На крају 2012. године јавни дуг Републике Србије износио је 17,67 милијарди евра, што је при курсу од 113,7 динара за евро износило 2.009,5 милијарди динара, и учествовао је у БДП-у са 61,5 посто (процена БДП-а 3.267 милијарди динара). У 2012. години јавни дуг је повећан 3, 2 милијарде евра, што даје дневни пораст од 8,8 милиона евра или 101,6 евра у секунди.

Како је за „Дневник” рекао економиста Мирослав Здравковић, који је и уредник сајта „Макроекономија”, у децембру је јавни дуг повећан 109,6 милиона евра, што је раст од 40,9 евра у секунди. Домаћи дуг износио је 6,45 милијарди евра и повећан је 143,7 милиона евра, спољни дуг је износио 8,6 милијарди евра и смањен је 69 милиона, а индиректне обавезе износиле су 2,6 милијарде евра и повећане су 34,9 милиона.

Након стагнације дуга у августу, у септембру је јавни дуг повећан 383 милиона евра, у октобру је прираст износио 740 милиона, у новембру 969 те је раст у децембру био скромних 109,6 милиона евра.

Од формирања нове Владе Републике Србије до краја новембра јавни дуг је био повећан 2,09 милијарде евра, што је за 130 дана у просеку давало раст од 186 евра у секунди. Након 160 дана од формирања Владе дуг је повећан 2.201,4 милион евра, што даје дневни раст у просеку од 13,76 милиона евра или 159 евра у секунди. Значи, децембарски раст дуга од 109,6 милиона евра, или 40,9 у секунди, заправо представља успоравање његовог раста у односу на брзину из септембра, октобра и новембра.

Исто тако, треба очекивати током целе 2013. године да ће се процес успоравања наставити јер је планиран мањи раст јавног дуга него у 2012. години.

С. Глушчевић

Опширније у штампаном издању...

<http://www.dnevnik.rs/novi-sad/u-%E2%80%9Enovitetu%E2%80%9D-i-dalje-strajk>

У „Новитету” и даље штрајк

Запослени у „Новитету” остали су без три плате из 2012. године и плаћеног доприноса за здравствено осигурање пошто већински власник предузећа „Зекстра група” у поседу Драгана Ђурића није до 31. јануара исплатио плате и оверио здравствене књижице,

што је било предвиђено споразумом са синдикатом „Солидарност”, саопштио је овај синдикат. „Солидарност” подвлачи да је Ђурић пре три седмице условио запослене да прихвате споразум и крену да раде или ће затворити „Новитет.

- Ђурић се у петак није јавио, па сматрамо да доприноси нису измирени. Тражимо решавање технолошког вишка, док ћемо заостале плате тражити на суду. Статус запослених се мора решити, а штрајк који је почео пре недељу дана не може да траје дуго - казала је председница „Солидарности” Гордана Којић.

Она додаје да синдикат сумња да је „Зекстра” издала пословну зраду на Футошком путу 51, јер је на сајту предузећа објавила оглас за издавање целокупног објекта на поменутој адреси.

Подсећамо да су се запослени 21. јануара вратили на посао после месец и по дана прекида производње. Радиле су свега недељу дана, јер у петак, 25. јануара, нису добили октобарску зараду, која је тог дана требала да буде на радничким рачунима према споразуму. Зато су 28. јануара отпочели штрајк.

Директор предузећа „Новитет” Александар Петровић каже да је матично предузеће „Зекстра група” преузела обавезу плаћања доприноса и заосталих плата, али да не зна када ће то бити. Додао је да је рачун „Новитета” блокиран три седмице. *З. Делић*

Трудноћа у Србији може донети отказ

Председник српског парламента Небојша Стефановић је након разговора с директором београдске компаније “Котон” изјавио да је договорено да се трудница која је добила отказ врати на посао и да јој се обнови уговор.

Тако ће Јасмина Јелић-Шујкић, која је без посла остала у осмом месецу трудноће, уз притисак јавности, бити враћена на посао.

Међутим, много је трудница у Србији који нису Јасминине среће јер су ћутке прихватиле отказ. Наиме, послодавци у Србији све ређе праштају трудничко или породилско боловање. Многи чак пре него што приме жену на посао траже од ње да се обавезе да неће рађати, а када се то ипак догоди, остају без радног места. Пошто се такви “споразуми” праве у четири ока а потписан папир остаје код газде, жене не могу да се жале нити обрате суду када добију отказ.

Декларативно, по нашем Закону о раду, послодавац не сме да отпусти трудницу с посла, али се то у пракси често догађа. Јесте да им је по том закону запређена казна од милион динара, али тешко је доказати да је отказ последица трудноће управо због бланко оставке, за случај трудноће, коју жене често морају да потпишу да би уопште дошле до било каквог посла. Повереница за заштиту равноправности Невена Петрушић по ко зна који пут је апеловала на послодавце у Србији да не дају отказе женама само зато што се одлуче на потомство. Она је истакла да иначе жене у овој држави чешће раде на „црно,, лакше се проглашавају технолошким вишком у односу на мушкарце, а по повратку с породилског одсуства бивају распоређене на нижа и мање плаћена радна места.

Жене чешће од мушкараца раде на одређено време и то и може и јесте препрека за потомство. Наиме, управо оне које су тако запослене, имају мале шансе да се врате на посао јер им газда током трудничког одсуства даје отказ под изговором да је истекао уговор о раду пошто су радни однос засновале на одређено време. Оне које, пак, имају стални посао – а таква сигурност тренутно углавном постоји једино у државним предузећима и органима – могу без проблема рађати и користити породилско одсуство, а да при том не страхују да ће због тога остати без радног места или да ће у међувремену остати без посла.

Државни органи су свесни тога да је број трудница које су добиле отказе само зато што су се одлучиле на потомство повелик, али све док им се они не јаве, не могу реаговати. Иако по закону послодавац запосленој трудници не може дати отказ нити је ставити у неповољнији положај, таквих случајева је све више, али се оне не обраћају Инспекцији рада. Због тога Инспекција и позива све жене које су због трудноће изгубиле посао да се обрате за помоћ. Проблем представља то што се жене плаше да ће након спора с једним послодавцем имати још више проблема да нађу нови посао јер ће тако себе “обележити” као неког ко је пријавио газду.

Љ. Малешевић

Држава плаћа породилско одсуство

Посебно је нејасно зашто газдама сметају породиље када они за годину дана мајчиног одсуства немају финансијских обавеза према њој. Наиме, држава женама плаћа породилско одсуство преко Министарства рада и социјалне политике које сваког месеца рефундира газдама месечну накнаду за породиље. Пред крај прошле године накнаду је примало 35.800 породиља месечно

и за то је из буџета издвојена 1,95 милијарда динара. За време породилског боловања жене примају просечну плату коју су оствариле за 12 месеци пре одласка на боловање. Породиље накнаду примају 12 месеци, а оне које роде треће и свако следеће дете по 24 месеца. Но, и ту има злоупотреба послодаваца. Наиме, држава редовно уплаћује фирмама новац, али газде га не исплаћују породиљама па га у неким предузећима оне чекају и по неколико месеци.